

[J. Chr. Jensen.]

Men saa forbavses jeg unægtelig over en Udtalelse af Skovrider Muus — han noterer sig som Skovrider Muus fra Svenstrup. Jeg kender ikke Manden, men maa gaa ud fra, at han har noget med dansk Skovvæsen at gøre, eftersom han for øvrigt ogsaa er Medunderskriver. Hans Udtalelser til det paagældende Blad er i højeste Grad forbavsende og paafaldende, ja, de er i den Grad barnagtige, at man ikke kan forstaa, at en Mand, der har med Skovvæsen at gøre, kan udtale sig saadan. Han siger nemlig:

„Jeg vil gerne fastslaa, at trods Manglerne ved Overenskomsten har den været meget betydelig, idet den har foranlediget, at Skovvæsenets Produktion er forøget, at Salget af Bjælker og Tømmer er forøget med 100 pCt.“

Naar jeg kalder denne Udtalelse naiv, saa er det, fordi den paagældende Overenskomst ikke har blot det allermindste med Merforbruget af dansk Træ at gøre, det er aldeles helt og udelukkende Valutarestriktionerne, og jeg kan sige, at hvis man ikke havde haft disse Valutarestriktioner, saa havde man ikke kunnet sælge en Kubikmeter dansk Træ til Byggeriet i København, fordi det efter denne Overenskomst sker alt for dyrt.

Men saa kommer jeg til Hovedmanden i hele Spørgsmaalet, Grosserer Aubertin, som for øvrigt ogsaa er Synderen i denne Sag; det er ham, der har underskrevet paa de københavnske Tømmerhandlers Vegne, det er væsentlig denne Organisation, jeg har kritiseret, og det er denne Organisation, der har taget de ublu Priser, og som fortsat faar den ublu Avance. De taler alle sammen i disse Interviews om Detailforretning. Det har jeg ikke med et Ord omtalt; jeg har tværtimod udtalt, at det, Sagen for mig drejer sig om, det er Levering af Træ til det store københavnske Byggeri, og dér kan ikke være Tale om Detailforretning. Naar for øvrigt den paagældende Muus siger, at Tømmerhandlerne har Udgifter til Kørsel, Lagring o. s. v., saa er det urigtigt; Savværkerne skal efter Overenskomsten levere Træet paa den Tømmermesters Plads, som Grosserereren har solgt til, og denne behøver overhovedet ikke at se det Træ.

Derfor er en saadan Paastand fuldkommen urigtig, og naar nu ogsaa Grosserer Aubertin taler om det samme, at det er Detailhandleravance, saa vil jeg her anholde ham, for han ved nemlig, hvad han taler om; det er jeg ikke helt sikker paa, de andre, der har ladet sig interviewe i Bladene, ved. Men det ved Grosserer Aubertin, og derfor vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par

Bemærkninger om Grosserer Aubertin i Almindelighed. Naar man lader sig interviewe i Pressen, saa staa man efter min Formening som Vidne over for den store Offentligheds Domstol, og hvis man ikke taler Sandhed, saa kan man vel ikke straffes efter den almindelige borgerlige Straffelov, men man har ikke Krav paa almindelig Agtelse, hvis man bevidst ikke følger Sandheden, eller hvis man fører Offentligheden bag Lyset. Og det har Grosserer Aubertin bevidst gjort her, for han ved nemlig, hvad han taler om.

Der er nu sluttet en ny Overenskomst, og det ærede Medlem Hr. Prieme sagde om den, at Parterne var formentlig tilfredse. Jeg fremkom med den korte Bemærkning, at jeg tror kun, det er en af Parterne, nemlig Grossererne, og særlig de københavnske, der er tilfredse, og det viste sig ogsaa ved denne nye Overenskomst, at ingen af de andre Parter var tilfreds. Ved den nye Overenskomst har Skovejerne faaet en betydelig Merpris til Savværkerne, og Savværkerne har faaet en betydelig Merpris til Grossererne, men Grossererne har tilnærmelsesvis bevaret den samme Avance, som de havde under den gamle Overenskomst. I denne Forbindelse kan det maaske have sin Interesse at nævne, at dansk Træ i Dag er ca. 20—25 pCt. dyrere end svensk Træ.

Naar jeg saa stærkt har ymtet om denne Overenskomst, saa skyldes det min Interesse for dansk Virksomhed og dansk Træ i Særdeleshed, fordi jeg har set, at det var brugeligt, og at det var Synd, om man ikke fortsat kunde anvende dette udmærkede Materiale til Bygningstømmer i Danmark, men den nye Overenskomst yder intet mindre end et Monopol, jeg kan godt tilføje: et skammeligt Monopol. Det er nemlig kun et ganske lille Mindretal af københavnske Trælastgrossererere, der kan faa Lov til at købe dansk Træ. Der findes her i København over 100 Trælastgrossererere, men „Københavnske Tømmerhandlere“ har kun ca. 25—30 Medlemmer, og det er disse 25—30 Medlemmer, der har Eneretten, og en saa decideret Eneret, som man vel nok sjældent ser i nogen Overenskomst.

Og nu er Statskovene indirekte indblandet i Overenskomsten, hvad de ikke var tidligere, idet det ifølge den nye Overenskomst er forbudt Savværkerne at opskære Træ til andre end dem, der har underskrevet Overenskomsten. Det vil altsaa sige, at hvis en uden for Ringen, uden for Monopolet staaende ønsker at købe et Parti Træ af Statskovene, saa kan han ikke faa dette Træ skaaet paa noget af de danske Savværker,